

בתקד ובידגא משאיכ בתחו היי בבחוי פירוד זת"ז וההתכללות הזאת הוא עיי המשכט שב מיה שטמזהה שהוא חי א"ס הכלל כל ההשתלשות ופרטיו הנמצאים כי מפרק הכל בפרק (זהיא כיס י"ד) ולכנו הוא הגורם ג"כ עניין התכללות אחוריו יציאת אל האילוי טורי באפ"ע וויש בת"ז שם מה דאייה ארוח אצילות כמו האורה שמחבר שלי סקאות נבדלים עיש בארכוה (בבואר מאמר זהה פ' יתרו דכל יומן מתברכי כי ס') רעדיז יבן גיב בנשות ישראל שם קומה שלימה ביחד זהינו נשמת אהדר שדיין כלותם והם שיש בה רמ"ח איברים מיוחדים הרי הם כוללים זה מהו ומכו עדים באנך אחד שהם שהוא בתחלקות ציר איברים ראש ורגלים ידיים וצפרניים מיט כל א' כלול מזלותו שביד יש חיים מעין הרجل עיי הוקה בחבירו מצד עירוב הדמים והתכללות האברים ובנודע שמרפאים אבר א' עיי הוקה בחבירו מצד חיבור הדמים והתכללות הזאת באברי הגוף ובחיות הנפש שביהם הוא מחתם כלות החיים טסל מלם שהן המאדר במוח שבראש שמנו נתרדו כל א' לעצמו והוא כולל כולם דם והזיל כידוע ולכ' המוח הוא המרגיש כל כאבי הרמ"ח איברים וככאב היד עם הרجل שיט אפל אדרבה לפעים ירגיש המוח יותר כאב מכח שבציפורן מכח שביד כנראה בוחן יעדיז היה התכללות ברמ"ח איברי נפש אדה"ר וזה מה מה מה מקור חי' נפשו שהן בבחוי הכמה עילאה אדם העליון בחוי א"ס בה שורה ומתיחד בחכמתו שעוז וחכמתו א' ולכנו נאמר בני בכורי וכמו הבן שהוא טפה ממוח האב, אך אמן לאחד שנטולקה נשמת אדה"ר לשושים רבים וכל א' נחלה לענפים ולניצוצות רבות בנטולות מיזודות היז' כמשל האברים שנפרדו ומי' ולא יכאב להיז' מכח שברגל המופרדת מטה וczyזא, אמן הפרוד הזה הוא רק מצד הגוף אבל הנפש לא נפרדה בנטול ובלם מתאמות וכמשל היד שיש בה מוריidi הרجل והעין וכן ברגל מן היד כי' וczyזא יש לה כאב עצום ברוחניותה מכח העין כנ"ל במשל ולכנו אמר הארץ כל פרטיו זהירות שחטא א' בישראל שהרי הוא כאב אותו אבר שבו מושרת נפש אותו היישראל ומגין הכאב גם לאבר העליון שמושרש نفس הארץ ובערט מצד מקור נשמותינו מות האב וחכמתו ית' הכלל את כולם ומרגיש כאב כל הרמ"ח איברי, ולכנו נצערת גיב לאהוב כל אדם בישראל שהרי כל אדם כולל מכל נשות ישראל כנ"ל מן האברים והרי איך בו יש זולתו ג"כ ויאhab זולתו כמו והוא כולל בזולתו כנ"ל בקשר האברים, וזה ג"כ שציריך לקבל עלי' מצה' זו קודם התפלה כדי שיוכל למסור נפשו באחד שתעללה לפני ה' בבחוי מ"ל בק"ש וא"א להיות עלי' זו אאי' תה' שלימה וביראה דהינו שתה' הכולה מכל הנשות שהוא כמו האבר שבריאותו הוא שבריאים ההורידים שבו הכלולים מכל האברים, שאז תעלה לרצון לפני ה' בחכמתו ית' שהיא הכוללת מכל הנשות כוון כא' ממש, שלפי שהנשמה יש בה בתכללות גיב מסלן יכללה היא לעלות באור הכללי שהוא מקורן ושרשן, והתכללות זאת הוא כשadows מראה בעצמו ובגוףו בן שאהב רעהו כאברים הכלולים זה מהו ושלי שלך כי עצמו ובשרו הוא, משא"כ כשונא לא' בישראל לבבו הרי הוא מפריד מנפשו אותו תלק של זולתו הכלול בו ודוחחו מעלי' בשנה זו שונאו וمسلק רצונו ממנו וממלא יש פגם וחסרונו בנפשו שנחסר בו החלק הנ"ל ונעשה בעל מום כי באמת כל אבר פרטיו כולל מתריג' והינו מהתכללות זולתו בו ועיי השנאה הוא מפריד ממנו אותו חלק הפרטיו ואז אינו יכול לעלות לרצון לפני ה' וכדכתיב אשר יהי' בו מום לא י��ב להקריב כו' (יקרא כיא יי') שאא"ס בה הכלל כולם לא יסבלנו מצד החסרון שבחסיר אותו [הابر] הפרט שהרי א"ס בה כולל גם אותו ודיל' ולכנו נצערנו כמה לית בהקרבת בעלי מומיים הוו בכהנים הוו בקרבנות עצמן כמ"ש בפ' אמר ונטערנו גיב

במ"ע להקריב כל קרבן תמים כדכתיב תמים יהי' לרצון כו' (ייקרא כ"ב כ"א): ב) וואפ"י שנת' היטב טוב טעם למצוה זו עדין יש בזה עוד טעם נפלא בעוצם הטובה שהאדם עושה לו ולכל העולם בקיום מ"ע זו ולהיפוך ח"ז' כשבטול מ"ע זו ועובד על לית של תורה דלא תשנא: והיינו עפ"י ביאור מאמר הלל הנזיל שאינו מובן ג"כ למה ביארו מ"ע זו בענין השיללה מה דסני עלך לחברך לא תעביד ולא אמר לו ההן שבת הנגלה מפשט הכתוב כדת"א ותרחミה לחברך כוותר. והענין כי דבריו אלה הוא פ"י מצות ואהבת לרעך כמוך בענין עמוק כמו שאין אדם רואה חוב לעצמו אין הפירוש שאינו יודע כלל חובותיו אדרבה יכול לראות ולהבין היטב עמקות פחיתותו יותר מראית זולתו עליו שהרי זולתו אינו רואה אלא לעינים והוא יראה לבב אלא הכוונה שאין החוב תופס מקום אצלו כלל להתפעל מזו וכילו אינו רואה אותו כלל כי מפני האהבה הגדולה אשר הוא אוהב מאד א"ע על כל פשעיו שיודע בדעתו תכסה האהבה בבח"י מكيف שלא יומשך מן הידעיה לידי התפעלות במדות ולכון אין תופסים מקום כלל להתפעל מזו, וזהו שאינו רואה חוב לעצמו שנש��ع ונתבטל בהאהבה רבה המכסה על כל הפשעים בבח"י מكيف, וכאשר יראה זולתו על החוב שלו ויבין אותו ירגז מכך שיודע בעצם שהוא והוא ימיין רוגזו אינו על עצם הפחיתות שחבירו מדמה שקר שהרי יודע שאמת הוא לפיק שיעיקר רוגזו מכך שיודע את פחיתותו הוא בבח"י יש והתפעלות, משא"כ כשהוא יודע רק על שידיעת חבריו את פחיתותו הוא בבח"י יש והתפעלות, מכך שיודע האהבה מכסה, וירגزو על חבריו על התתגלות שגילה חברו החוב שלו מתוק הסתר וככשי האהבה הייתה מכסה עליו ולא היה נראה כלל ועתה אצל חברו נראהlish ודבר מה, וזהו מה דסני לך גליי זה, לחברך לא תעביד שלא תראה חובותיו ופשעיו, הנה בימי דעלמא בדברים שבין אדם לחברו והן בימי דשמייא, ליש ודבר מה אלא יהיו האהבה שלך לו גדולה כ"כ עד שתכסה על הפשעים ולא תניח אותם מן הידעיה לבא להתפעלות במדות וכן כאשר יהיו לאלו כל אשר יעשה לו רעות מצד המשכה רבה ועוצמה שמעצימות הנפש שיש לו לאלו כל אשר יעשה לא יוכל היפוך אהבתו לא יהיו תופסים מקום כלל ובטילים נגד האה"ר מים רבים לא יוכל כו' (שה"ש ח' ז'). ולכון זהו כל התורה כולה שע"י התכללות נשמות ישראל אלו באלו והיו לאחים ממש כאלו היא קומה א' בלבד עי"ז גורם למעלה עניין נפלא שהוא יסוד ותכלית כל התורה כולה והוא עניין ייחוד קוב"ה ושכינתי' היא אימה תחתה ומטרוניתא מקור נשמות ישראל, כי הנה שופרי' דיעקב מעין שופרי'adam (כימ פ"ד א) ופי' שיעקב הי' כלות כל הנשמות הוא מעין שופרי' adam העליון לעל הכסא הוא מראה דמות כבוד ה' (יחזקאל א' כ"ח) כי חלק ה' עמו (דברים לי' ט) וכשותכללים נשמות ישראל והיו לאחים עי"ז נעשה אחד באחד שה' ית' מתייחד עם הישראל והיו לאחים והוא האדם דלעילא רואה חוב לעצמו ואז הוא עובר על כל פשע של הישראל כמו דמסתחי בימא רבא וכמ"ש לא הביט און ביעקב ולא ראה عمل בישראל (במדבר כ"ג כ"א) מפני שה' אלקיו עמו ואין האדם רואה עד"מ חובת עצמו ודיל ואין פי' לא הביט ולא ראה שנעלמים ממנו ח' כי הכל גליי וידוע ואפי' שיחה קלה כו' אלא כמ"ש וירא און ולא יתבונן (איוב ז' י"א) שאין נמשך מז' הידעיה שלו שיודיעו אותם בדעתו ית' שאין לה גבול ותכלית לדי' התפעלות במדות הגבורה כו' כי האהבה תכסה וכמ"ש ויסך אלהו בעדו (איוב ג' כ"ג) אלהו הוא אל ר' שהוא חסד עליון המקיף כמ"ש בע"ח (שהוא לבוש הנשמה וחותמה ע"ש) משא"כ אם יש פירוד ח' בישראל כל אשר בו מום לא יקרב ויגרום למעלה בח' פירוד ואז יהי' רואה את החוב ובפרט עליו שהוא המפריד רחמנא ליצלן מזו וברכנו